

Zpravodaj

9/2003
Prosinec

**Pardubických farností
sv. Bartoloměje a sv. Václava**

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-4

- Stavební deník opravy pardubické fary IV
- Ohlédnutí na farní adventní den 2003
- Drazí farníci... (p. Tomáš Hoffmann)

KATECHETICKÉ

OKÉNKO str. 4

- Svatá noc
- První sv. přijímání

ZNÁME JE? str. 5

- Jindřich Kratochvíl

DUCHOVNÍ HUDBA str. 6

- Občasník pro duchovní hudbu č. 16
- Psychologie růžence

PŘEHLED VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB str. 7

CHARITA - MISIE str. 8-9

- Tříkrálový týden v Domě techniky
- Jeden dárek navíc

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 9-10

- Nabídka IKD pro rok 2004
- Víkendy pro maminky s dcerami
- Návštěva přátel z Augsburgu

RŮZNÉ str. 11

- Poděkování klášterní schole
- Silvestr v Lužických horách

KALENDÁŘ str. 12

- Blahopřejeme
- Pro dobrou náladu

STŘEDEM VÁNOC JE DÍTĚ !

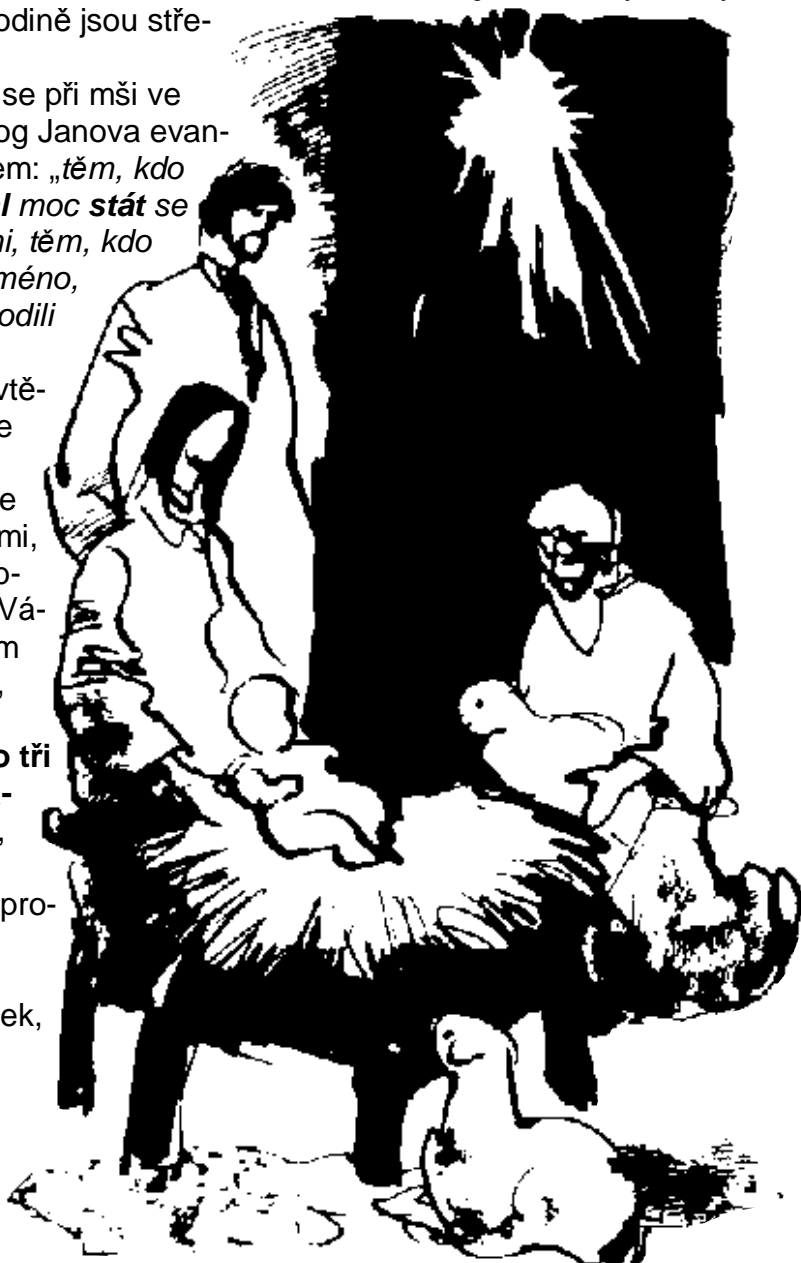
Samozřejmě to **betlémské** Dítě - Ježíš. I když někdy na betlémech s mnoha výjevy a postavami se jeho nepatrná postavička může v tom lidském hemžení poněkud ztratit.

Na Vánoce se mnoho lidí snaží, aby jejich děti prožily radost. Připravují stromeček, balí dárky, aby dětem připravili překvapení, aby viděli, jak dětem září oči radostí. **Vánoce jsou** svátky rodiny a dítě, děti v rodině jsou středem **zájmu**.

O Vánocích se při mši ve dne čte prolog Janova evangelia s veršem: „*těm, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, ... kdo se zrodili z Boha.*“

Skutečnost vtělení Boha, že Bůh se stal dítětem, že je Bohem s námi, nám dává obsah slavení Vánoc. Přeji vám všem i sobě, abychom všechny **tyto tři dimenze Vánoc** (v sobě, mezi svými i spolu) nově prožili.

+Josef Kajnek,
duchovní správce farnosti

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

STAVEBNÍ DENÍK OPRAVY PARDUBICKÉ FARY IV

- = montáž výtahu je dokončena, k jeho využívání chybí pouze revizní zpráva
- = poslední část železobetonového obrušního pásu v západní části budovy je rovněž dokončena
- = jsou pokládány dlažby na chodbách
- = kompletují se dveře
- = v příštím týdnu se začnou montovat osvětlovací tělesa

OHLÉDNUTÍ NA FARNÍ ADVENTNÍ DEN 2003

V sobotu 6. prosince 2003 se v Saleziánském středisku v Pardubicích od 10 do 17 hodin konal již osmý **Farní adventní den**. Účelem bylo, jako v minulých letech, umožnit farníkům adventní posezení, zazpívat si a také pomáhat, kde je třeba, např. v rámci ADOPCE SRDCE opět umožnit další rok studia sirotkovi Jeanu Pierrovi z Kigali ve Rwandě, kterého naše farnost adoptovala (nyní je mu 18 let).

Na zahájení přivítal účastníky otec biskup Josef Kajnek a svým adventním zamyšlením povzbudil přítomné, kteří přišli v hojném počtu.

Mnoho našich farníků, hlavně žen, obětavě celý den pomáhalo: přinesli občerstvení pro návštěvníky – zákusky, cukroví, koláče, chlebíčky a další dobroty. Jiní je nabízeli a roznášeli návštěvníkům s kávou nebo čajem. Naši farníci přicházeli po celý den, poseděli u kávy nebo čaje a koláčů a poslouchali adventní hudbu.

Děkujeme salesiánské schole za jejich krásné hudební vystoupení na úvod a také děkujeme všem dětem Moriovým a jejich otci Petrovi za nacvičené skladby na různých hudebních nástrojích. Díky i čtyřem hudebníkům, bývalým žákům hudební školy v Polabinách za přednes skladeb starých mistrů.

Děkujeme všem, kdo upekli, připravili a přinesli občerstvení pro návštěvníky. Náš dík patří i těm, kdo pomáhali v kuchyni a chystali občerstvení a kdo návštěvníky obsluhovali, těm kdo pomáhali s výzdobou sálu a pak večer s jeho úklidem. Salesiánům děkujeme za prostory na konání tohoto adventního dne a za pomoc při jeho přípravě.

A nakonec děkujeme všem farníkům za jejich návštěvu, za jejich zájem a štědrost. Shromáždilo se celkem 11.710,- Kč. Z této částky nyní zašleme příspěvek (asi 7.000,- Kč) pro našeho sirotka Jeana Pierra na rok 2004. Ze zbylé částky přispějeme ještě na dalšího sirotka adoptovaného naší farností. Zbytek rozdělíme na podporu činnosti Salesiánského střediska v Pardubicích a rádia Proglas.

Farní den se tedy vydařil a splnil svůj účel. Všem vám „Zaplat' Pán Bůh!“

L. Moriová a manželé Matyášovi

Překlad dopisu od sirotka
Jeana Pierre
Twagirumukiza
ze **Rwandy**, kterého naše farnost podporuje (letos mu bylo 18 let):

*Kigala 20. 9. 2002
Milí dobrodinci,*

odpovídám na Váš dopis s radostí a vděčností.

Jsem rád, že mám fotky Vaší rodiny. Já končím 3. rok školy primární. Udělal jsem zkoušku, abych mohl postoupit do 4. ročníku.

Abych odpověděl na Vaše otázky. Rád se učím a jsem dobrý žák. Učím se angličtinu a francouzštinu a mám rád techniku i automechaniku, nauku o elektřině, opravu radií atd.

Končím a poručím Vás Bohu a spoléhám se na Vaše modlitby.

*Twagirumukiza
Jean Pierre*

DRAZÍ FARNÍCI,

je pro mne těžké uvěřit, že se tři měsíce překulily jako voda a já jsem z Iráku doma. Je pravda, že se zpočátku počítalo s delší misí, ale o to více návrat teď, ještě před Vánoce, vnímám (a nejsem sám) jako obrovský dar od Pána.

Moc se vám všem omlouvám, že jsem nedodržel slib a nedodal slíbený „druhý díl“, či „pokračování“ do Farního zpravodaje. Nezvládl jsem to.

Hned po „propuštění na svobodu“ z návratové karantény, mne to táhlo mezi „své“, totiž mezi mé spolubratry kněze (popř. jáhny). Ano, navštívil jsem v první řadě maminku, rodiny mých drahých bratrů, udělal bleskový výpad mezi animátory mládeže, ale pak jsem konečně dorazil na faru do Pardubic. Prožíval jsem „na tělo“ obrovskou radost z toho, že mám společenství, rodinu milujících spolubratří. A tak mne při té příležitosti otec Vláška hned vybídnul, abych se vám ozval. Využívám tedy zmíněného „zpravodaje“, (a dělám to s obrovskou radostí).

Bratři a sestry MOC DĚKUJI! A to tak, že VELICE! Ano, největší dík patří Bohu. Hned potom ale také mnoha lidem,

mezi kterými jste velice plně zastoupeni vy. Jistě se v Pardubicích ještě mnohokrát ukážu, s mnohými se potkám. Tady je ale jedna myšlenka, která mne v posledních týdnech v Basře zaměstnávala. Zamýšlel jsme se totiž, na čem stojí život lidí v takové misi.

Na ploše asi 350x450 metrů nás žilo 270. Málokdy bylo možné toto místo opustit, většinou jen při výjezdech členů ochranných eskort k britským jednotkám. Každé opuštění základny bylo ale darem, protože to byla změna, opuštění „vězení“, svoboda, i když se zvýšeným rizikem.

V tomto „vězení“ nám nechybělo nic pro běžný každodenní život. Měli jsme co jíst, kde spát, byli jsme perfektně vycvičeni, mohli v rámci možností sportovat (ve stanu posilovna, pískové volejbalové hřiště ...) a měli možnost jakéhosi kulturního vyžití (videokazety, DVD, CD, knihy). A právě v této situaci a tomto „zajištění“ si člověk sáhne na význam tří velice důležitých rozměrů, či rovin v každodenním životě: práce, běžné každodenní vztahy s bližními v tom místě, kde jsme a vztah k domovu.

Práce. Když se naše mise chýlila ke konci, začalo se balení nemocnice. Zdravotnický personál a lékaři „přišli“ o svou práci. Jistě, práci je i balení nemocnice, ale to není profesní odbornost – ta „moje“ oblíbená služba. A to dokáže někdy rozhodit – je třeba se s tím poprat.

Každodenní vztahy v místě: Neskutečně silná touha po někom, s kým mohu být, na koho se mohu spolehnout, kdo mi i dává pocítit lásku, kdo má porozumění, kdo mne vyslechne, třeba mi i poradí...

Obojí je normální i doma. Tady – tedy v Iráku na naší malé základně to bylo mnohem silnější.

S touto druhou oblastí velice úzce souvisí i to třetí: **vztah k domovu – „kotva“**. Obrovskou pomocí byla možnost častého telefonování do vlasti, svým blízkým a tedy i rodině, partnerovi.... Když ale někdo odjede do vojenské mise a doma „to má rozvařené“...? To nejde řešit po telefonu. Na jednu tu chybí zmíněná „kotva“, vše jakoby ztrácí smysl. Dotyčný je pořad nutkán to „řešit“, ale vidí nemožnost a tak hledá jiný smysl. Hledá někoho, velice konkrétního, blízkého, kdo mu pomůže nést bolest a být v té chvíli pomocí, oporou místo té domácí, ale na druhou stranu a právě proto, pro „rozvařené“ vztah doma, to může být úplný konec.

Zde byl samozřejmě veliký a stále nový prostor nejen ke službě naslouchání, komunikaci, i ke slovu povzbuzení. Ale především k modlitbě. Často jsem si uvědomoval: „Bože, tady můžeš zasáhnout jen ty!“ A musím říci, že stále za některé lidi prosím velice konkrétně.

Ve všech těchto třech oblastech jsem samozřejmě udělal zkušenost i já.

Prostor k mé službě byl široký. Spíše šlo o to mít oči a pak odvahu k různým způsobům přiblížení se. A pak o velkou trpělivost v naslouchání.

Co se týká obou oblastí vztahů? Zmíním ten, který mi právě zde vystoupil jako POKLAD a DAR OD BOHA!

Ještě před odjezdem do Iráku jsem právě u vás v Pardubicích říkal, že mám trochu obavu z toho, jak budu

(Pokračování na straně 4)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

(Pokračování ze strany 3)

schopen být v daném prostředí několik měsíců sám, bez setkání s ostatními spolubratry. Společný život s nimi byl pro mne devět let normální skutečností. A nyní ...

Ano, telefon a e-mail jsou úžasné pomůcky a prostředky. Uvědomuji si ale, že ještě důležitější je právě skutečnost, že toto společenství mám, že

prostřednictvím telefonu a mailu **mám co udržovat** a z čeho být! Společenství s kněžími bylo velice silné. Byl jsem „ukotven“...!

A jsou zde ještě další velice silné roviny společenství a vztahů: vlastní rodina a spolupracovníci na DCM, na Vesmíru.

Speciální oblastí je pak rodina spojených v modlitbě. To jste

právě i vy a tolik dalších...! Právě v oblasti naší bezpečnosti, jsem nikdy necítil tak silně, jak člověka nese modlitba bratří a sester, kteří věří v Boží ochranu. Znovu vám všem moc děkuju. Pán vám to odplať!

Drazí, krásný a intenzivní závěr adventu a pak ... Boží svátky narození Boha.

Tomáš Hoffmann

KATECHETICKÉ OKÉNKO

SVATÁ NOC

Byla hluboká noc. Jeden muž chodil od domu k domu, klepal na dveře, aby si vypůjčil oheň pro svou ženu a právě narozené dítě. Všichni lidé však spali.

Konečně v dálce uviděl světlo a vydal se tmavou, tichou nocí za ním. Spatřil hořící oheň, kolem kterého spaly ovce, starého ovčáka a tři veliké psy. Psi procitli, když muže ucítili, ale nevydali ani hlásek, ani se nepohnuli. Muž přicházel stále blíž k ohni a některé ovce ležící těsně při sobě překračoval. Žádná se nepolekala, nezvedla a neutekla. Starý, mrzutý ovčák, tvrdý k lidem i k sobě, po cizinci hodil svou dlouhou holí. Hůl však cizince minula, i když byl velice blízko.

„Dobrý příteli, pomoz mi a dej mi trochu ohně. Mé ženě se právě narodilo dítě a musím je oba zahřát.“ Ovčák chtěl odmítnout, ale s úzkostí si uvědomil, že psi neštěkají, plaché ovce zůstávají klidné, letící hůl podivně změnila směr.

„Vezmi si, kolik potřebuješ,“ odpověděl.

Muž se sklonil k dohořívajícímu ohni, vzal žhavé uhlíky do rukou a položil je na svůj plášť. Uhlíky nepopálily jeho ruce, ani jeho plášť. Užaslý ovčák se zeptal: „Co je to za podivnou noc?“

„Nepoznáš to, dokud sám neuvidíš,“ odpověděl

muž a vydal se na cestu. Ovčák vstal a šel za ním.

Brzy zjistil, že cizinec nemá žádný dům, že matka s novorozenětkem leží ve skalní jeskyni.

S dojetím vytáhl ze svého ranečku měkkou kožesinu a podal ji cizinci. V tu chvíli se mu otevřely oči, poznal, koho obdaroval a v srdci pocítil blízkost **Božího království**. (podle povídky Selmy Lagerlöfové)

V okamžiku, kdy ovčák lítostí a dojetím překonal svou tvrdost, pocítil něco, co nikdy předtím nezažil. Zakusil Boží království, kousek nebe ve svém srdci, Boží blízkost, čas tiché radosti, čas pokoje, čas štěstí.

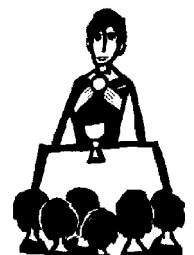
Křesťané věří, že s narozením Ježíše přišlo na svět Boží království. V té chvíli se spojily dva protiklady: největší bída země a největší bohatství nebe.

Křesťané věří, že čas Božího království už nastal. Je tady a teď. Boží království můžeme zahlédnout všude tam, kde mají lidé jeden pro druhého otevřené oči a srdce. Žijeme v nové době, v době Nového zákona Boží lásky k nám.

Podle Metodiky nábož. výchovy pro 5. třídu ZŠ zpracovala Ilona Fibichová

První svaté přijímání

Rodiče, kteří chtějí přihlásit své děti na přípravu k 1. sv. přijímání, si mohou přihlášku vyzvednout na faře v Pardubicích. Je potřeba děti přihlásit do poloviny ledna 2004. Příprava začne v pondělí 19. ledna od 16 hod.

ZNÁME JE?

JINDŘICH KRATOCHVÍL

V tomto čísle Zpravodaje Vám představujeme druhého katechumena, který byl pokřtěn v neděli 20. dubna 2003, pana **Jindřicha Kratochvíla**. Křest dospělého člověka je vždycky veliká slavnost, protože můžeme na vlastní kůži zakusit, jak Bůh povolává do svého společenství lidi v kterémkoli věku.

= Pane Kratochvíle, mnoho lidí mile potěšilo, když vás viděli při představování katechumenů. Co Vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl pro svátost křtu?

Dlouho jsem váhal a přemýšlel, zda mám vůbec rozhovor poskytnout. Je daleko více věřících, o kterých by se mělo napsat. Pro svátost křtu jsem se rozhodoval dlouho. Při přípravě na manželství, kdy jsem chodil se svou budoucí ženou Stáňou v Horní Rovni k P. Jindřichu Gajzlerovi, jsem o tom hodně přemýšlel. Oženil jsem se do křesťanské rodiny. Tchán byl regenschori v tamním kostele. S touto farností jsme navštívili a zúčastnili se několika poutí, kde jsme se setkávali a poznávali kněžské osobnosti. Mě osobně ovlivnila pouť do Velehradu. Potom se nám narodily děti a bylo po poutích a cestování. Když jsme křtili děti a děti příbuzných, kladl jsem si otázku, kdy se nechám pokřtít i já. Čas utíkal a já jsem se asi také trochu styděl, že bych se měl nechat pokřtít. Až se můj syn při křtinách nejmladší vnučky zeptal, kdy se nechám pokřtít také sám, když pravidelně navštěvuji kostel. Rozhodl jsem se svátost křtu přijmout. Po přípravě s P. Brokešem jsem byl pokřtěn a zároveň biřmován otcem biskupem Josefem Kajnkem.

= Můžete nám říci něco ze svého života?

Narodil jsem se za války v Pardubicích. Rodiče byli bez vyznání. Otec architekt a amatérský loutkář, spoluzakladatel pražské Říše loutek a loutkové scény v Bubenči v Pardubicích - proti Duhové aréně - dnes jsou tam činžovní domy. Maminka úřednice, také loutkářka a později mzdová účetní ve VČD. Od malinka jsem byl pod vlivem loutkového divadla, později divadla, kde jsem odehrál pár dětských rolí. Po maturitě a roční dělnické praxi v geodézii jsem nastoupil jako inspicient v pardubickém divadle a pracuji zde dodnes. S manželkou Stanislavou jsem ženatý 34 let a máme spolu dvě děti – dceru Terezu, syna Davida a čtyři vnučky: Terezku, Andreu, Deboru a Alžbětu.

= V čem vidíte přínos divadla pro život lidí a v čem Vás tato práce obohacuje?

Divadlo je umění okamžiku. Každé představení je

jiné. Záleží, jestli jdou diváci s herci, nechají se strhnout dějem, zda je herci vtáhnou tak do děje a nechají na sebe působit umění herců. V podstatě vzniká dialog mezi divákem a hercem, je to přímé působení autora, režiséra, skladatele hudby, výtvarníka a herců na obecenstvo.

Film, televizní inscenace, obrazy, sochy tady zůstávají i pro další generace milovníků umění, kdežto představení končí s poslední reprízou – derniérou. Pamětníci mohou o tom jen vyprávět, nebo vzájemně si zavzpomínat a sdělovat si zážitky.

A pro nás všechny v divadle je vždy odměnou za naši práci smích a potlesk na otevřené scéně či pláč během představení, zda je to tragédie či komedie, a po představení při děkovačce potlesk. Je to velice příjemné, ale zároveň zavazující pro další představení, abychom se zase líbili a obecenstvo odcházelo spokojené a přišlo i na další představení. Výběr her je rozmanitý a každý divák si určitě každou sezónu, kdy nastudujeme 8 až 9 premiér, alespoň 4 vybere. Pokud nemá předplatné a vidí celý repertoár.

= Křtem jste se zařadil hlubším způsobem do komunity věřících a můžete se plněji zúčastnit bohoslužeb. Cítíte se dobře ve společenství věřících naší farnosti?

Po křtu prožívám vše daleko víc intenzivněji. Ani se to nedá popsat. Je to prožitek, z kterého čerpám celý následující týden. Dá se říct, že většinu farníků znám podle tváří dlouho. S někým se znám osobně. Snažím se i po nedělní mši na chvíli zastavit před kostelem a poznat další. Chodíme většinou s našimi staršími vnučkami do kostela Zvěstování P. Marie na dětské mše. Je to taková větší rodina. Pokud nestihneme ranní dětskou mši, snažíme se zúčastnit večerní bohoslužby u sv. Bartoloměje. Zdržujeme se vzadu, abychom nepřekáželi těm menším, aby přes nás viděli. Vpředu jsem seděl při přípravě na křest a při křtu. Byl to pro mě veliký a vzácný svátek. V kostele se cítím vždy dobře a tento pocit je ještě umocněn přítomností rodiny a známých i neznámých farníků.

Za rozhovor děkuje P. Vladislav Brokeš

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č.16 KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 3.ČÁST – LIDOVÝ ZPĚV (3)

Bradáčův „Svatojanský“ kancionál, vydaný roku 1864, uzavřel 19. století a nové editorské počiny následovaly až ve 20.století. To již byly kancionály koncipovány s ohledem na nejnovější vědecký přístup. Za nejvýznamnější lze považovat Český kancionál Dobroslava Orla a Vladimíra Hornofa (Praha 1921) a dále v podobném duchu sestavené kancionály – Cesta k věčné spáse (Brno 1912), Boží cesta (Olomouc 1938) a Cyrilometodějský kancionál (Brno 1949). Všechny tyto kancionály jsou již členěny podle pořadu církevního roku a obsahují většinu písní tzv. mešních, jejichž jednotlivé sloky se vztahují k určité části mše. V hudební složce je využíváno převážně jednoho nápěvu, který bývá v některých případech po proměňování vystřídán nápěvem novým.

K zásadním změnám dochází poté až při uplatňování reforem stanovených 2. vatikánským koncilem. Lidového zpěvu se především dotýká požadavek, aby se lid podílel na zpěvu mešního ordinaria. Bylo to řešeno při edici nového Kancionálu (1.vyd. roku 1973), kdy se mešní písně zpívají jako propria (vstup, před evangeliem, obětování, přijímání a závěr) a ordinarium se zpívá české – č. 502 P. J. Olejník, č. 503 P. K. Bříza, č. 504 P. Eben, č. 505 Z. Pololáník, ale jsou další hodnota v kancionálu nezařazená ordinaria od B. Korejse, K. Skleničky a M. Čakrta. Mimo to byly dodatečně vloženy do pozdějších vydání Kancionálu písně č.514 a 520, které jsou na texty starých graduálů a obsahují i nápěvy s texty ordinaria. Samozřejmě lze také, a je to velmi žádáno v instrukci Musicam sacram (o níž bude pojednáno později), zpívat ordinarium latinské - gregoriánský chorál (např. č. 509 Missa mundi) - a při slavné mši se může zpívat figurální ordinarium. Vzhledem k tomu, že nový kancionál nemohl uspokojit požadavky všech diecézí, vyšlo další rozšířené vydání pro olomouckou arcidiecézi a v současné době se připravují kancionály s dodatky písní pro jednotlivé další diecéze. Mimo to byl vydán ještě v roce 1990 kancionál Mešní zpěvy, který je po vzoru německých kancionálů uspořádán podle celého liturgického roku a obsahuje téměř výhradně historické písně. Všechny kancionály samozřejmě obsahují také žalmové odpovědi všech cyklů od výše jmenovaných autorů. Autorství velké části kancionálových písní není známo nebo není doloženo, ze starších je jisté jen u A. Michny nebo H. L. Hasslera. Z autorů pozdějších jmenujme zvláště L. Holainu, R. Führera, J. J. Dusíka, F. X. Grubera, J. Förstera, P. Křížkovského, J. N. Škroupa a J.Trumpuse.

Dokončení příště

Nyní ještě poznámku k letošním svátkům vánočním. Chránový sbor a orchestr chystá po delší době provedení Rybovy České mše vánoční „Hej, mistře“ a chceme přizvat ke spolupráci přátele, zpěváky, členy všech pardubických sborů. Tato mše, která se stala takřka symbolem českých Vánoc, byla zkomponována a poprvé provedena v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále r. 1796. Zpráva ze staré kroniky říká, že „na Štědrý den přšelo, v noci se k té slotě vítr přidal a na jitřní lidem vzdáleným jít bránil.“ Kolik jasu obsahuje tato s lehkostí napsaná hudba v kontrastu s nelehkým životem kantora Jakuba Jana Ryby!

Přeji Vám všem pěkné prožití adventního času a Radost vánočních svátků.

Jiří Kuchválek, regenschori

PSYCHOLOGIE RŮŽENCE

(pokračování z minulého čísla)

Když půjdeme po pořádku, v tajemstvích radosti objevujeme neustále připomínání typicky dětské psychologie. Ta ukazuje na jeden z největších existenciálních problémů dětství - přijmout se takoví, jací jsme, s naším genetickým původem, a přijmout naše početí určitými rodiči, které jsme si nevybrali (tajemství zvěstování). Nejde však o zaměření se na narcistickou kontemplaci, ale o neustálé obracení pohledu mimo sebe, protože sebepřijetí nutně přechází v přijetí druhého (tajemství navštívení). A potom problém přijetí vlastních etnických a geografických kořenů a tak dále (tajemství narození), podobně jako přijetí vlastních kulturních, jazykových a sociálních kořenů (tajemství obětování v chrámě). Nakonec je přijetí vlastní povahové originality, tendencí osobnosti a vnitřního poznání, že jsme předurčení k úkolu, který máme objevit a žít (znovunalezení).

V tajemstvích světla zase nacházíme popis opravdové a skutečné psychologie seberealizace, ke které dochází v dospělém věku, v plnosti vlastní nezávislosti a růstu. Objevil jsem, že v Jungově pojetí skvěle popsaná

„individuace“ s odpovídajícími přechody archetypů je v hlubokém souladu s tajemstvími světla. Mimo jiné individuace jako proces, který směřuje k realizaci osoby, vede nezbytně k uskutečnění „anthropos“, opravdového člověka: být druhým Ježíšem. Vezměme například první etapu procesu individuace, která vede ke konfrontaci se Stínem, naším „temným bratrem“, tou částí, kterou subjekt v sobě popírá, ale kterou může snadno spatřovat v druhých a promítat ji do nich. A Stín, který odmítáme, ale který je v nás rozpoznán a potom prozářen, je v dokonalém psychologickém souladu s prvním tajemstvím růžence světla – křest v Jordánu – protože konfrontace s vlastním Stínem je znamením, že je v nás překonán prvotní hřích a že si uvědomujeme, že jsme děti Boží.

(Pokračování příště)

PŘEHLED VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB

Datum	kostel sv. Bartoloměje	kostel Zvěstování P. Marie	kostel sv. Jana	kaple sv. Václava (saleziánské středisko)	Kostel sv. Jiljí (Pardubičky)	Kaple Narození P. Marie (Svítkov)	Kostelíček (řeckokatolické bohoslužby)	Kostel sv. Václava (Rosice n/L).
Středa 24. prosince (ŠTĚDRÝ DEN)	22:00 24:00	16:00 24:00	6:30	16:00 22:00	24:00		16:00	16:00
Čtvrtek 25. prosince. (NAROZENÍ PÁNĚ)	7:00 9:00 19:00	10:00		8:30 10:00	17:00	16:00	10:00	8:00
Pátek 26. prosince (SV. ŠTĚPÁN)	7:00 9:00 19:00							8:00
Sobota 27. prosince (SV. JANA APOŠT.)			6:30 18:00			16:00		
Neděle 28. prosince (SV. RODINY)	7:00 9:00 19:00	10:00		8:30 10:00	17:00		10:00	8:00
Středa 31. prosince (SV. SILVESTRA)	16:00		6:30	16:00			16:00	16:00
Čtvrtek 1. ledna (MATKY BOŽÍ)	7:00 9:00 19:00	10:00		8:30 10:00	17:00	16:00	10:00	8:00
Úterý 6. ledna (ZJEVENÍ PÁNĚ)		16:00	6:30 12:00 18:00	18:30			16:00	16:45

TŘÍKRÁLOVÝ TÝDEN V DOMĚ TECHNIKY

Tříkrálová sbírka 2004, kterou každoročně pořádá Oblastní charita Pardubice, bude probíhat od 4. do 11. ledna 2004. Její výtěžek je určen na podporu záměru „Komplexní služby poskytované starým nebo postiženým občanům na Pardubicku“. Bude využito převážně na pomoc těm seniorům, kteří strádají mnohdy zcela opuštěni ve skrytosti za zdmi domů. Každý, kdo dá příspěvek koledníkům do tříkrálové pokladničky, pomůže těmto lidem, kterých není málo. Soucit s trpícími lidmi se výrazně zvýší při humanitárních katastrofách, kdy lidé díky mediálním kampaním sledují neštěstí postižených. Staří, nemocní, postižení a opuštění lidé trpí podobným způsobem a často si jich nikdo nevšimá. Finanční prostředky proto budou použity z převážné části na podporu patronátu nad osamělými starými občany, osobní asistence u lidí s postižením a domácí hospicové péče. Rovněž osud dětí s postižením a jejich rodin nám není lhostejný. Proto další část výtěžku bude určena na financování osobní asistence u dětí s postižením tak, aby jim byla umožněna integrace mezi jejich vrstevníky.

Tříkrálová sbírka, kterou zabezpečujeme, bude probíhat nejen na území Pardubic, ale i v dalších městech a obcích – např. v Lázních Bohdaneč, Holicích, Sezemicích, Moravanech a Slepoticích. Tříkráloví koledníci budou mít tento rok hlavní „azyl“ v Domě techniky vedle pardubického divadla. Odtud budou vycházet do ulic. Oblastní charita Pardubice chce při této příležitosti využít prostory Domu techniky k prezentaci své činnosti. Od neděle 4. do neděle 11. ledna, v sobotu a obou nedělích od 9 do 19 hod. a ve všední dny od 14 hod. do 19 hod., bude formou výstavy, nástěnek, besed a doprovodných programů informovat občany o své činnosti. Přehled akcí je uveden v níže uvedeném programu. Upozorňujeme čtenáře, že v průběhu příprav může dojít k jeho doplnění nebo drobným změnám. Všichni, kteří máte možnost a chuť pomoci nám s Tříkrálovou sbírkou, přihlaste se, prosím, přímo v kanceláři Oblastní charity Pardubice nebo na tel. čísle 466 33 50 26. Každá pomoc je velice vítána.

K. Tajovský

den	hodina	4. ledna – 11. ledna 2004
so - ne	8:00 – 19:00	Výstava „Prezentace charitativní činnosti Oblastní charity Pardubice“
po - pá	14:00 – 19:00	
den	hodina	Plán dalších akcí
neděle 4.1.	11:00	Slavnostní zahájení Tříkrálové sbírky 2004
	16:30 – 17:30	Koncert křesťanské skupiny pardubické mládeže (vánoční program)
	18:00 – 19:00	Koncert tria drážďanské Hochschule für Musik Carl Maria von Webera
pondělí 5.1.	14:00 – 19:00	Během výstavy možnost shlédnutí videa – film „Matka Tereza“ – začátek 15:00 a 17:00 hod.
úterý 6.1.	15:00 – 16:00	Beseda o působení střediska „Vozičkář“
středa 7.1.	14:30 – 15:30	Beseda na téma „Pomoc misijním stanicím v chudých částech světa“
	16:00 – 17:00	Pokračování besedy vč. promítání filmu „Jamajka srdcem“
	17:30 – 18:30	Koncert křesťanské skupiny pardubické mládeže (vánoční program)
čtvrtek 8.1.	16:00 – 17:00	Beseda na téma Ozdravné středisko Chotěborky
pátek 9.1.	8:00 – 19:00	Během výstavy možnost shlédnutí videa – dvoudílného filmu „Mezi nebem a zemí“ – o páteru Piovi – začátek 16:00 hod.
sobota 10.1.	8:00 – 19:00	Během výstavy možnost shlédnutí videa – film „Matka Tereza“ nebo „Mezi nebem a zemí“ (podle zájmu)
	16:00 – 17:00	Beseda na téma „Komplexní služby poskytované starým nebo postiženým občanům na Pardubicku“
	17:30 – 18:30	Koncert tria drážďanské Hochschule für Musik Carl Maria von Webera
neděle 11.1.	16:30 – 17:30	Slavnostní ukončení Tříkrálové sbírky Jako poděkování všem zúčastněným zazní Tříkrálový koncert chrámového sboru pod vedením prof. Jiřího Kuchvála: Rybova mše (chrám sv. Bartoloměje)

CHARITA - MISIE

JEDEN DÁREK NAVÍC

Vážení rodiče, milé děti!

Dobré tradice je vhodné zachovávat, a proto vás znovu prosíme, abyste při přípravě vánočních dárků mysleli ještě na jedno dítě "navíc". Opět jako každoročně se jedná o děti z nejchudších zemí světa mezi kterými se snaží působit misio-náři, aby jim nabídli radostnou zvěst evangelia. A to nejen slovy, ale i skutky. Našimi dárky jim v tom můžeme pomáhat. Bůh rád působí skrze dobrá srdce lidí.

Sbírka se bude konat v klášterním kostele (kostel Zvěstování Panně Marii) o čtvrté neděli adventní - tj. 21. 12. nebo na Štědrý den na odpolední mši svaté v 16:00 hod. Děti mohou dárky přinést v obětním průvodu, neboť je darují Pánu Ježíši, aby s nimi mohl udělat radost chudým dětem.

Dárky je možné připravit dvojím způsobem: darovat peníze ušetřené na dárek (vhodí se do připravené kasičky). Vybraný obnos využije Pa-pežské misijní dílo dětí na pomoc dětem z Jamaj-ky (financování projektu na rozvoj školní výuky). zakoupit s dětmi dárek - školní potřeby (tužky, propisovačky, nelámavé pastelky, vodové barvy, kružítko...) a ten přinést pod vánoční stromek.

Dárky se stanou součástí zásilek balíků do Indie, které zasílá na misijní stanice Oblastní charita Pardubice.

Přeji požehnané Vánoce vám všem, kdo myslíte na chudé ve svých modlitbách, kdo pomáháte při přípravě zásilek pro misie a kdo přispíváte do kasičky MISIE v klášterním kostele (od roku 1994, kdy byla v tomto kostele instalována, se z ní vy-bralo cca 100 000 Kč) nebo jiným způsobem na tento účel.

Marie Zimmermannová, tel. 466 304 048, 737 215 335, e-mail: zimmermannova@diecezechk.cz

ZPRÁVY Z DIECÉZE

NABÍDKA IKD PRO ROK 2004

IKD

— Informace královéhradecké diecéze

"Diecéze, společenství v Kristu" je motto roku 2004, ve kterém si otec biskup Dominik Du-ka OP přeje posílit vztah věřících i kněží k diecézi a ke katedrále. Redakce diecézního časopisu IKD na tuto snahu reaguje snahou nabídnout v každém ze svých čísel užiteč-né informace a tipy z jednotlivých vikariátů. A to nejen statistické údaje, ale také základní informace o působení

řeholních řádů, občanských iniciativ nebo šikovných společenství farníků, od kterých je možné se inspi-rovat. Dále o duchovních centrech, kde je možné načerpat nové síly, příležitosti ke vzdělávání, kulturní poklady, historické zajímavosti a tipy na výlety nebo soukromé poutě, které mohou duchovně posílit a inspirovat.

Lednové číslo IKD bude věnované královéhradeckému vikariátu, neboť zde sídlí biskupství, únorové číslo pak pardubickému vikariátu, neboť jeho centrem je druhé krajské město v diecézi. Redakce přivítá tipy či spolupráci znalců našeho města a okolí (z větších míst sem patří ještě Přelouč a Holic). Uzávěr-ka "pardubického" čísla bude 12. 1. 2004.

Druhým hlavním tématem roku 2004 bude "rodina". Redakce IKD má v úmyslu oslovit jednu rodinu z každého vikariátu a v rozhovoru s rodiči se pokusit hledat odpověď na otázky: co se osvědčilo při vý-chově dětí, rozvíjení partnerského vztahu, jak lze překonávat nezdary a překážky a jak může vypadat "křesťanský životní styl" rodiny.

Časopis IKD vychází začátkem každého měsíce a je možné ho zakoupit v našich kostelích nebo objed-nat na adrese: Redakce IKD, Velké náměstí 32, 500 03 Hradec Králové, tel. 495 063 422, e-mail: ikd@diecezechk.cz. Cena 15 Kč za 1 výtisk zůstává již pátý rok nezměněna, celoroční předplatné činí 180 Kč.

ZPRÁVY Z DIECÉZE

VÍKENDY PRO MAMINKY S DCERAMI

Pod tímto názvem představilo o posledním listopadovém víkendu Centrum pro rodinu královéhradecké diecéze nový projekt. Zúčastnily jsme se tohoto prvního setkání na téma "Aranžování z přírodních materiálů".

Dvoudenní program

ve Středisku enviromentální výchovy RUCE v Křinicích u Broumova byl plný práce, nutno říci velmi příjemné a uspokojivé práce, neboť výtvarná činnost pod laskavým vedením šikovné a velmi otevřené instruktorky je balzámem pro duši. Rádost z výsledku i těch nepříliš zručných mezi námi (alespoň si to o sobě myslely) rozmnožovala radost všech ostatních.

Neméně uspokojivý a příjemný je i pobyt s nejstarší dcerou pro maminku, která má doma více mladších dětí, kterým musí běžně věnovat větší pozornost. Díky patří i manželům či babičkám, kteří převzali tuto službu a umožnili maminkám tuto duševní relaxaci. Úmyslem organizátorů víkendu bylo podpořit vztah mezi maminkami a dcerami.

Děvčata se brzy skamarádila i mezi sebou (neboť ve svém věku si potřebují především "pokecat", a to ani při nejlepší vůli s maminkou tak dobře nejde, pokud na to nejsou

obě běžně zvyklé). Prostor zbyl i pro vzájemnou výměnu zkušeností mezi maminkami a navázání nových kamarádství.

Odjížděly jsme nejen nabitě novou energií, ale také s plným autem adventních a vánočních věnců, kytic, zvonků a jiných ozdůbek, které zkrášlí naše domovy. Vřele doporučuji využít další příležitosti, které se Centrum pro rodinu chystá nabídnout v příštím roce. Bude o nich určitě informovat na svých letáčích na nástěnkách kostelů i v diecézním časopise IKD. A na závěr dobrá zpráva pro tatínky: prý se chystá i něco podobného pro ně...

Marie Zimmermannová

NÁVŠTĚVA PŘÁTEL Z AUGSBURGU

Ve dnech 21. – 23. 11. 2003 přijeli do naší farnosti přátelé z Augsburgu a sice pan vikář Karl Mair, s ním přijel nynější kaplan Robert Górný (pochází z Polska a vypomáhá v Augsburgu) a člen farní rady pan Norbert Ammer. První večer strávili s mládeží, která o prázdninách prožila několik týdnů v Augsburgu v rodinách.

V sobotu dopoledne se setkali na faře s otcem biskupem Josefem Kajnekem na přátelském posezení. Pak bylo setkání s nimi v Charitě, kde se hovořilo o službě Charity, o problémech a starostech, např. o plánu výstavby Domu pokojného stáří v Rosicích. Večer bylo posezení s několika farníky a povídalo

se o jejich a naší činnosti.

V neděli spolu s otcem biskupem při mši svaté v 9. hodin koncebrovali. Pak byli všichni pozváni

na faru do nové kuchyně, kde bylo posezení a prohlídka fary, která se nyní přestavuje. Viděli už náš nový sál v prvním patře a v přízemí nové místnosti pro chod kanceláře fary. Před dvanáctou hodinou bylo rozloučení a odjezd našich hostů zpět do Augsburgu.

Tlumočíme vám všem touto cestou srdečné pozdravy od německých přátel a pozvání v létě k nim na návštěvu.

manželé Matyášovi

PODĚKOVÁNÍ KLÁŠTERNÍ SCHOLE

Závěr roku vždycky patří určitému bilancování – a pokud je na co vzpomínat a za čím se ohlížet, jistě je na místě i PODĚKOVAT. Chtěl bych touto formou (i když doufám, že se mi to podaří i ústně) opravdu upřímně poděkovat všem těm hudebním nadšencům a příznivcům, kteří se aktivně v uplynulém roce podíleli na činnosti klášterní scholy. Děkuji především za obětavost a snahu všech těch, kteří se neděli co neděli snaží tak nejlépe, jak to umí, DOPROVODIT liturgii dětských mší v kostele Zvěstování P. Marie. Doprovodit znamená, že se nesnaží být těmi hlavními, ale chtějí obohatit všechny, kteří na dětskou přijdou – děti, jejich rodiče i ostatní farníky – a přispět tak k slavnostní atmosféře i k Boží oslavě trochu jinou, netradiční formou. Děkuji také za obětovaný volný čas, ať už při pátečních zkouškách nebo dalších akcích (jako např. příprava na biřmování u sv. Jana, příprava na půlnoční atd.). Je na všech vidět, že se k těmto věcem staví zodpovědně a pro mě je velkým potěšením vědět, že s takovými lidmi mohu spolupracovat.

Když jsem na začátku tohoto roku scholu „přebíral“, teprve pak jsem si plně začal uvědomovat, co všechno tahle služba obnáší – a především, že je k ní

potřeba další zapálené lidi. Teď, na konci roku, mohu říct (a kladné zprávy od vás, farníků, to jenom potvrzují), že leckdy náročná příprava přináší své plody. Samozřejmě, že je hodně věcí, které je nutné nadále zlepšovat – a o to se budeme všichni společně snažit.

Na závěr chci poděkovat všem muzikantům a zpěvákům za spolupráci a trpělivost, kterou musejí mít mezi sebou navzájem a taky se mnou :o), své „pravé ruce“, Klárce Traxlerové, bez jejíž obětavosti a organizačních schopností by vše probíhalo s mnohem většími obtížemi, P. Vláďovi za (nejen) duchovní podporu a i vám všem, kteří nám svým zpěvem na mších pomáháte a dotváříte tak neopakovatelnou atmosféru – věřte, že je to velmi účinná a potřebná pomoc.

Ale největší DÍK patří především Tomu, který nás svým požehnáním v naší službě provází, který nám dává dar hudby a k jehož oslavě tohle všechno konáme. Tedy, Bohu díky...

Martin Beran, dirigent

P.S. Zároveň chceme vyzvat další případné zájemce o hraní a zpívání v naší schole, aby neváhali a přišli. Je potěšitelné, že se u nás objevují už i nové tváře a rádi přivítáme další...

SILVESTR V LUŽICKÝCH HORÁCH

Nevíte, jak strávit letošní Silvestr? Nemáte, s kým byste jeli, nebo naopak nevíte, kam byste s Vaší partou či společenstvím jeli? Máme pro Vás řešení: pojedte do Jítravy v Lužických horách a ať už se rozhodnete pro jakoukoliv variantu, uvidíte, že nebudete litovat.

Společenství pardubických (i pražských) vysokoškoláků, moderované P. Vladimírem Slámečkou, pro Vás tentokrát připravilo tradiční silvestrovskou akci poněkud v jiné podobě: podařilo se nám téměř na celé vánoční prázdniny (od 27. 12. včetně) zajistit pro Vás a pro Vaše kamarády celou jítravskou faru.

Mnozí z Vás ji dobře znáte, poněvadž jsme na ní byli s naším společenstvím už mnohokrát a víte, že je to krásná horská chalupa, nabízející současně všechen komfort penzionu uprostřed přírody Lužických hor – a to vše za minimální cenu. Jistě nezanedbatelnou výhodou je i kostel, vzdálený jen několik metrů od fary, který je kdykoliv k dispozici.

Několik kilometrů odtud leží též městečko Jablonné v Podještědí s proslulým dominikánským klášteřem, v jehož zdech uchovávají otčové dominikáni ostatky svaté paní Zdislavy... Stejně blízko je i Německo, též s řadou lákavých cílů pro Vaše výlety.

V podstatě si letos můžete zvolit z několika variant: buď jet s naším společenstvím, nebo jet se svou partou kamarádů a sami si zvolit, do jaké míry budou jednotlivé akce "propojeny", a nebo jet na Jítravu úplně individuálně a až na místě se rozhodnout. Vidíte, že Vaší fantazii se meze nekladou! Okolí je ideální na běžky, ale vzhledem k tomu, že Liberec je odsud vzdálen 20 km, nabízí se i jiné možnosti zimních radovánek včetně návštěvy proslulého aquaparku "Babylón".

V případě zájmu kontaktujte P. Vladimíra Slámečku, který Vám rád poskytne bližší informace (osobně po mši svatě vždy v neděli večer u sv. Bartoloměje, e-mailem na adrese "slamecka@fel.cvut.cz" nebo telefonicky na čísle 603 713 363)!

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Úterý	Mariánský večer	sv. Jana	po mši sv.
	Adorace	sv. Jana	19 - 20 hod.
Středa	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské střed.	9:30 hod.
Čtvrtek	Společenství dospělých	dle domluvy	20:00 hod.

DALŠÍ AKCE

St 17.12.	Zpovědní den	sv. Bartoloměje	16 - 18 hod.
Čt 18.12.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Zpovědní den	sv. Bartoloměje sv. Jana	8 - 16 hod. 16 - 18 hod.
Pá 19.12.	Zpovědní den	sv. Bartoloměje	16 - 18 hod.
Ne 21.12.	Koncert sboru Zvoneček	Zvěstování P. Marie	17:00 hod.
St 24.12.	Vigilie Narození Páně	viz Přehled vánočních bohoslužeb	
Čt 25.12.	Slavnost Narození Páně	viz Přehled vánočních bohoslužeb	
Pá 26.12.	Svátek sv. Štěpána	viz Přehled vánočních bohoslužeb	
	Mše sv. s biskupem Dominikem	sv. Bartoloměje	9:00 hod.
Ne 28.12.	Svátek sv. Rodiny	viz Přehled vánočních bohoslužeb	
	Obnova manželských slibů	sv. Bartoloměje Zvěstování P. Marie	9:00 hod. 10:00 hod.
St 31.12.	Konec občanského roku	viz Přehled vánočních bohoslužeb	
Čt 1.1.	Slavnost Matky Boží P. Marie	viz Přehled vánočních bohoslužeb	
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
So 3.1.	Večeřadlo Panny Marie	sv. Jana	po ranní mši sv.
Ne 4.1.	Zahájení Tříkrálové sbírky	Dům techniky	11:00 hod.
4. - 11.1.	Tříkrálová sbírka Charity	Pardubice a okolí	8 - 18 hod.
Út 6.1.	Slavnost Zjevení Páně	viz Přehled vánočních bohoslužeb	
Ne 11.1.	Koncert Oblastní Charity	sv. Bartoloměje	16:00 hod.
Po 12.1.	Přednáška: Pohled bible na člověka	sv. Jana	18:00 hod.
St 14.1.	Seniorklub	Salesiánské střed.	14:30 hod.
Čt 15.1.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Ne 18.1.	Ekumenická neděle - zahájení týdne modliteb za jednotu křesťanů		

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 9. ledna, příští číslo vyjde 18. ledna 2004

BLAHOPŘEJEME

31. 12. - P. Antonín Sokol

PRO DOBROU NÁLADU

Katecheta se ptá: "A teď mi, Jirko, řekni - ale upřímně - modlíš se doma před jídlem?" "Ne, pane," odvětil chlapec, "já nemusím. Moje máma vaří dobře."

JJJJJ

Sedmiletý chlapec při nedělní mši (právě uprostřed modlitby) zničehonic pronikavě zahvízdá.

Po mši ho matka peskuje: "Jiříku, proč jsi udělal takovou věc?" "Poprosil jsem Boha, aby mě naučil hvízdát, a on mě zrovna vyslyšel," odvětil chlapec.